VOL. 59, No. 18. SEPTEMBER 15, 1967. VOL. 59, No. 17. SEPTEMBER 1, 1967.

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America — Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De kell, hogy előbb hirdettessék az evangélium minden nép között." (Márk 13:10.)

MINDENBEN KRISZTUS

(Kol. 3:11, b.)

Századunk egyike a legkritikusabb időszakoknak. Nemzetek állnak szembe egymással és feszült figyelemmel nézik egymás minden mozdulatát. A politikusok idegesen vitatkoznak... Üzletemberek félnek hosszabb lejáratú kereskedelmi szerszerződéseket kötni a holnap bizonytalanságától való félelem miatt. Tanintézetek növendékei erkölcstelen süllyesztőben vergődnek. Szülők tehetetlenül nézik, hogy a bűn keresztjhez szegezte gyermekeiket, akik haldoklanak szenvedés nélkül, mert a Sátán alaposan beadagolta nekik az ópuimot. Az általános életbiztonság, csak egy meddő képzelet, amiért is felelőtlenül kiáltja a világ: "Együnk, igyunk, élvezzük a mát! Élet csak egy van és ezt használjuk fel vágyaink kielégítésére!"

Komolyan gondolkozó lelkészek látják ezt az aggasztó állapotot és nem szűnnek meg a figyelmet felhívni Krisztusra, akinek hatalma van arra, hogy megváltoztassa ezt a siralmas helyzetet. Ő kéri az ország ideges vezetőit, a remegő kereskedőket, elzüllött tékozló gyermekeket, könnyeiket hullató szülőket: "Jöjjetek hozzám mindnyájan... és én nyugodalmat adok nektek!"

Aki nem jön ebben az életben Krisztushoz megnyugodni, a másik életben is nyugtalanságban fog élni tehetetlenül. Testvéreim! Mi Krisztust akarjuk prédikálni minden kezünkben lévő eszközzel. Igen, Őt, akinek neve említésére mosoly ömlik a gyermek ajkára. Reménysugár csillog a haldokló szemében. Akinek neve imádására hívogatnak a templomi harangok és te is mennél, de talán beteg vagy, vagy pedig már annyira tehetetlen magas korod folytán, hogy nincs jártányi erőd. Vagy házi teendőid falaznak otthonodba. Vagy az a téves felfogás tart hatalma alatt, hogy nincs szükséged megváltásra. De Isten törődik veled és meg akarja mondani neked, hogy fia meghalt helyetted.

Felkérünk most titeket isteni követségben, a megdicsőült Jézus nevében, jöjjetek ki velünk lélekben az Ige mezejére lelki kalászokat szedegetni. Itt találjátok meg azt a kincset, amelyet senki el nem vehet tőletek.

Alapgondolatunk egy bibliai idézet, amely így hangzik:

"Mindenben Krisztus!"

Nézzük először Krisztust a megváltásban.

A megváltás helye a Golgota. Ez egy hármas találkozási hely. Itt van Isten, aki szeretetének a legmélyebb és legmagasabb bizonyítását adja. Ennél többet nem tehetett azokért, akik elfordultak tőle. Átokká teszi fiát azért, hogy annak halála által áldottak legyenek az emberek. Krisztuson kívül szolgája Istennek a menny minden serege. Fia egyetlen van és azt is áldozati oltárra teszi atyai szívének nagy fájdalmára azért, mert nincs más megváltási lehetősége örökéletük visszaszerzésére azoknak, akik felől azt mondja az Írás: Ádámban mindnyájan elestek s csak Krisztus által állhatnak fel ismét. Jöjjetek emberek és lássátok Isten szeretetének bizonyítását!

Itt van Jézus, a megváltás egyedüli eszköze. El van takarva bűnfoltokkal annyira, hogy Isten nem bírja őt nézni ilyen állapotban s elfordul tőle. Ő, aki mindig boldogan mondta, hogy az Atya vele van, most velőtrázó szavakkal kérdezi: "Én Istenem! Miért hagytál el engem?!"

Ide kell jönni az üdvözülni akaró bűnösnek is. Itt tudja meglátni bűnének következményét. De meglátja azt is, hogy Isten mennyire kegyetlenül bánik a bűnnel. Itt értik meg azt is, hogy: "Semmi kárhoztatásuk nincs már azoknak, akik a Jézus Krisztusban vannak". Bűneikért nem lesznek büntetve többet, mert az igazságos Isten nem követel két fizetést egy tartozásért.

Itt van a kép arról a gondolatról, amelyet mondtunk, hogy a Golgota egy hármas találkozási hely és itt látjuk meg Krisztus a megváltásban.

Nézzük Krisztust az élet szomorúságaiban.

Senki nem tud úgy vigasztalni, mint Jézus. A szomorúság ráborult egyszer az Ő érzékeny szívére is, amit nem is titkolt tanítványai előtt, hanem elébük állt és olyan lesújtó hangon mondta, amilyet még soha nem hallottak tőle: "Szomorú az én lelkem mindhalálig..." Ez az érzés

(Folyt. a 2. oldalon)

MINDENBEN KRISZTUS

(Folyt. az 1. oldalról)

is azért hatotta át, hogy meg tudjon érteni minket és tudjon velünk érezni szomorúságainkban.

Az élet egyik legszomorúbb pontja a haláleset. Mi emberek csak azt tudjuk mondani ilyenkor. "Bele kell nyugodni a megváltoztathatatlanba." Jézus nem így vigasztalta Mártát és Máriát, hanem azt mondta nekik, "feltámad a ti testvéretek". A miatta szomorkodó tanítványoknak pedig ezt: "Én élek és ti is élni fogtok!" Ő a feltámadás és viszontlátás reményét önti a szomorú szívekbe azon a helyen, amelyet elkészíteni ment és várja azokat, akik személyében megváltójukat ismerték meg és abban a tudatban haltak és halnak meg:

Meglátják Őt színről színre,
Elmondják, mit tett kegyelme...

Nincs senki, aki annyira velünk tudna érezni, mint Jézus, aki soha nem hagyott el senkit. Megrendülhetnek a hegyek, megindulhatnak a halmok, de az Ő irgalmassága nem fog tőlünk távozni soha. Ő, aki helyettünk meghalni is kész volt, nem tudná távolról nézni szomorúságunkat anélkül, hogy ne sietne vigasztalásunkra.

Sokszor megtette ezt már velünk anélkül is, hogy hívtuk volna Őt. Tegyünk csak egy rövid elmefuttatást és mindjárt rájövünk, hogy hányszor néztünk vissza csodálkozva egy rajtunk átsepert viharon és kérdeztük: Hogy volt lelki erőm ezt kibírni? Jézus adta a kitartási erőt és Ő nem engedett összeroppanni az élet szomorúságai alatt.

Aztán nézzük meg Jézust a halál pillanatában.

Eljön az idő, amikor nekünk is, akik még élünk, le kell szálljunk a Haláljordán völgyébe. Nagyon is közel van a halál az élethez. Az a fekete szolga ő, aki az élet kocsija mellett lovagol. Leszaggatja az alig kinyílt rózsákat. Legázolja a legpompásabban gondozott virágágyakat, elnémítván ezrével a vidám ifjúság ajkát... De bátrabban ereszkedünk az említett völgybe, ha tudjuk, hogy ott van Jézus, akinél van a pokol és halálnak kulcsa. Igen, ha tudjuk azt, hogy a halál fájdalmai alatt kinyújtott kezünket Ő fogja meg és Ő vezet át a Haláljordán vizén úgy, hogy szemeink nem a megfélemlítő halált látják, hanem Istennek gyönyörűségét. A mennyei szentek kedves imatárgyát. A mennyei város szüntelen világító szövétnekét. A feltámadás reggelének hajnalcsillagát. Az Isten paradicsomi kertjének az életfáját. S mind ezt a Krisztus személyében, akire emelve tekintetünket, boldogan mondhatjuk: "Ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert Te velem vagy!"

De fordítsuk tekintetünket Jézusra a halál utáni állapotban is.

A testi halált nem kerüli el senki. Ez egy büntetése a bűnnek. "Elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig lesz az ítélet". De a megváltottak nyereségnek tekintik a fizikai halált. Amíg testben vagyunk, távol vagyunk az Úrtól. Közvetlen közelébe csak szellemben lehet menni, mert Ő szellem, aki nem a megholtaknak, hanem az élőknek Istene — mondja Jézus. Ő a mennyei paradicsomba ment és azt mondja a benne hívő haldoklónak: "Ma velem leszel a Paradicsomban." Mindenki, aki él és hisz énbennem, soha meg nem hal. Hiszed-é ezt? kérdezi Jézus a zokogó Mártától és tőlünk is. Tudnunk kell azt, hogy ha földi sátorházunk összeomlik, épületünk van Istennél. Az én Atyám házában sok lakóhely van... elmegyek, hogy helyet készítsek nektek — adja tudtunkra Jézus.

Ezek az idézett krisztusi mondások világosan beszélnek arról, hogy Jézus él tovább atyjának országában, ahová várja azokat, akik vére által megtisztultak itt.

Teljes öntudatos állapotban vannak vele azok, akiket adott neki az Isten, János szavukat hallotta azoknak, akik megölettek Krisztusért. Meddig nem áll még bosszút az Isten őérettük azokon, akik laknak a földön? — kérdezték Krisztus mártírjai.

A boldog jelzővel illeti az Írás azokat, akik az Úrban halnak meg, mert megnyugosznak fáradtságaiktól.

Hol lesz ez a megnyugvás? Jézus szerető karjai között, melyeket a világ kifeszített a kereszten és nem is tudta, hogy akkor szimbólizálta azt, hogy Jézus karjai közé hívja az egész világot meglátására az oldalán tántorgó nyitott seben keresztül, hogy szíve minden dobbanása szeretetének örök himnuszát ütemezi a bűnösökért.

Jöjjetek testvéreim s győződjetek meg erről személyesen.

Isten áldjon meg mindnyájunkat a Krisztusért!

Molnár Antal

Minden nekem Jézus

Minden vagy énnekem
"Minden mindenekben"
Én drága Jézusom
E siralom völgyben..

Zarándok útamon
Hogyha elfáradok,
Kereszted tövében:
Vigaszt, gyógyírt kapok...

Nem szomorítanak
Felettébb földiek,
Mert már itt a földön:
A Mennyben pihenek...

Áldott, hű Megváltóm
Vezeti életemet,
Így soha nem érhet
Csalódás engemet!

Folyton Vele járva,
Ő szent nyomdokába':
Így bizton érkezem,
Az atyai Házba...

Hol nem lesz már sírás,
Fájdalom, elválás...
Ő szent országában,
Örök az ifjúság!

Krahling Jánosné

A GYÜLEKEZET PANASZKÖNYVÉBŐL

A fegyelem nélküli gyülekezet

(Jel. 2:12—17.)

Vessünk ismét egy rövid pillantást a gyülekezet panaszkönyvébe. A pergámuni gyülekezetről is elsősorban jót olvasunk. Ez a gyülekezet nehéz körülmények között élt. Közvetlen környezete sátáni erővel kiirtására törekedett. Voltak idők, amikor soraiból mártirok léptek elő, akik életükkel pecsételték meg Krisztushoz való hűségüket. Az első keresztyénüldözés szörnyű képei elevenednek fel előttünk ennek az igének olvasásánál. A pergámuni gyülekezet megállt a próbák idejében, ragaszkodott Krisztus nevéhez és tagjai inkább halált szenvedtek, minthogy megtagadták volna Urukat.

Könyen elképzelhetjük, hogy ez a külső nyomás összeforrasztotta a gyülekezetet. Szerették egymást nagyon, mert rá voltak utalva egymásra. Ami az efézusi gyülekezetben hiányzott, a szeretet, az itt megvolt. Sőt, majdnem azt kell mondanunk, túlságos mértékben.

Lehet a szeretetet túlságba vinni? Az igazi szeretetet nem, de a rosszul értelmezett szeretetet igen. Túlságba vitt, rosszul értelmezett szeretet például az, mikor a szülő nem figyelmezteti és nem fenyíti gyermekét. Amelyik szülő azt mondja: én nem tudom megverni gyermekemet, az azt a verést, amit gyermekén elmulasztott, saját maga kapja, sok esetben a szó szoros értelmében saját gyermekétől.

A gyülekezetben is van ilyen rosszul értelmezett szeretet. A gyülekezet minden egyes tagja kisértésnek van kitéve. Nem ritka eset, amikor egyik másik megbotlik s bűnbe esik. Vannak, akik állandóan botladoznak. Az ilyeneket különös szeretettel kell hordoznunk. Az erőseknek kötelességük a gyengéket felemelni, akár hányszor is esnek el, abban a tudatban, hogy mindegyikünk eleshetik egyszer. A Krisztus gyülekezete nem a tökéletesek és bűnnélkülieknek szervezete, hanem a kegyelemre szoruló bűnösök közössége. ..

Viszont olyan esetben, amikor valaki a bűnben megmarad, sőt bűnös életét a keresztyén szabadsággal palástolja, ott a gyülekezet már nem hallgathat, és nem tűrheti az olyanokat soraiban. Ez volt a panasz a pergánumi gyülekezet ellen. "... vannak nálad olyanok..." Nem olyanokról van itt szó, akik akaratlanul bűnbe estek, hanem olyanokról, akik tudatosan a bűnben éltek, sőt tévtanításukkal igazolni akarták a bűnt és másokat is erre vezettek. Az ilyenek iránt nem megtűrő szeretettel kell lennie a gyülekezetnek, hanem inkább erélyesen rendre kell hogy utasítsa őket, s ha nem fogadják el az intést, ki kell hogy közösítse őket soraiból.

Amelyik gyülekezet szó nélkül eltűri a bajt saját soraiban, az önmaga részestársa lesz a bűnnek. Az egész gyülekezet ítélet alá esik, ha megtűri hogy valamelyik tagja tudatosan és folyamatosan bűnben él.

Nem egyszerű a gyülekezet számára ez a felelősség. Alaposan meg kell vizsgálnia minden esetben külön-külön, meddig kell hordoznia egy elesett tagot és mikor mondhatja ki a súlyos ítéletet: te már nem tartozol hozzánk.

Sokan visszariadnak e felelősség elől, azzal az érvvel, hogy ilyen súlyos ítéletet csak a gyülekezet Ura, Jézus Krisztus mondhat ki. A Szentírás azonban más álláspontot képvisel. Pál Apostol például megdorgálta a korinthusi gyülekezetet, mivel szónélkül megtűrte a bűnöst soraiban. Ő maga átadta az ilyeneket a Sátánnak, ami annyit jelent, hogy nemcsak úgy pró forma volt ez a kizárás, mint valami más szervezetben, hanem a krisztusi közösségből való kiutasítást jelentette. Az ilyen nagysúlyú lépést nem teheti könnyelműen a gyülekezet, nem teheti addig, amíg meg nem kísérel minden tőle telhetőt arranézve, hogy visszanyerje az illetőt.

Nagyon kell itt óvakodnunk a szélsőséges magatartástól. Nem állhatunk a szeretetlen, öntelt, gőgös farizeus álláspontjára, aki mindenkit, aki nem üti meg az ő mértékét, elutasít és megvet. Ez volt a veszélye az efézusi gyülekezetnek.

De nem is eshetünk a másik végletbe, hogy mindent jóváhagyunk, mindenkinek igazat adunk, mindenkit eltűrünk — mint a pergámuni gyülekezet. A fegyelem nélküli gyülekezet ugyanúgy eltért az igazi úttól, mint a szeretet nélküli, az ilyen gyülekezet kettős hibát követ el. Elsősorban azokkal szemben, akik bűnben élnek, ha nem szólítja meg és nem fenyíti őket, passziv magatartásával megerősíti azokat a bűnben. A második hibát a többi tagok iránt követi el, mivel azáltal, hogy a megtéretlen bünösöket megtűri soraiban kisértésbe hozza a többieket is.

Törvényeskedés és fegyelmezetlenség —, ez a két véglet, amelytől óvakodnunk kell. Ahogy a gyermeknevelés csak akkor egészséges és eredményes, ha a szeretet helyes irányban párosul a fegyelemmel, igy a gyülekezetben is csak ot várható egészséges fejlődés és lelki növekedés, ahol ez a kettő képezi a gyakorlati élet pilléreit.

Legyen a gyülekezet türelmes, hosszútűrő és szeretetteljes mindazok iránt, akik vágyakoznak szabadulás iránt. Legyen határozott, ott, ahol valaki a kegyelmet és keresztyén szabadságot bűnös életének leplezésére használja.

"Annak, aki győz, enni adok az elrejtett mannából" —, ez az Úr ígérete a levél végén.

Macher J.

AKI MÁR...

Aki már minden emberben
Csak testvért lát,
Lelkében fény váltotta fel
az éjszakát.

Nem kell már puska, katona;
Védni békét
Ily szívekbe az ég önti
Édességét.

Egykor általános lesz ez,
Ha lelkünk felébred
S tisztán látva... átöleljük
A nagy mindenséget.

Hornik György

Nők rovata

Női konf. elnöke: Bányai Sándorné
Pénztáros: Mrs. Elizabeth Haydn
Alelnök: Németh Lajosné
Rovatvezető: Szerencsy Mária

Megbocsátok . . .

Ma már nagyon sokat tudnak az emberek. Ha úgy felsorolhatnánk, mi mindent tudunk készíteni, mi mindent ismerünk már, könyvek telnének meg leírásával. Az emberek bonyolult munkát végeznek el ügyesen. Már kis tanuló-fiúk olyan gépeket kezelnek, melyekkel szerszámokat készítenek és ezer másféle dolgot.

Mi nők eldicsekszünk, hogy milyen jól mos a mosógép, milyen — szinte nélkülözhetetlen a hűtőszekrény és egyéb háztartási gép. Dicsekszünk, ha jól tanul a fiúnk, lányunk, milyen sokat tud... Mennyivel ügyesebbek vagyunk, mint elődeink.

Igen, ez így van a fizikai életben. De milyen ügyességről beszélhetünk milyen előrehaladásról a lelki életben? Mennyivel vagyunk előrehaladottabbak elődeinknél? Tudunk-e jobban szeretni, ügyesebben vigasztalni, testi-lelki bajt gyógyítani? Tudjuk-e jobban igazítani a "lelki gépezetet", jobb, ízletesebb lelki-eledelt készíteni? Hogy tudunk védekezni a rágalmazások, bántalmazások ellen?

Ha valaki megkérdez egy ügyes háziasszonyt —valami recept felől — a főzéshez nem is egy, de több választ kap, s méghozzá kipróbált, bevált főzési eljárásokat. De hogy állunk a lelki vonatkozású dolgokban? Miért járnak sokan tépett és szennyes lelki-élettel? A lelki tisztogatáshoz nem értünk?

Pedig megvan a módszer, hogy hatásosan védekezzünk a gonoszság különféle, lelkünket szennyező és megsemmisítő törekvései ellen.

"...mikor imádkozva megállotok, bocsássatok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van." (Márk 11:25.)

Milyen egyszerű! Megbocsátom és máris nincs... eltűnik a szorongó érzés... a lélek megszabadul a tehertől. Megszabadulsz te is és ő is.

Kipróbáltad már ezt a módszert? Igénybe vetted már ezt a lehetőséget? Ha tudod használni ezt a módszert, akkor a bűnnek nincs hatalma feletted, le tudod győzni. Ha ezt meg tudod tenni, akkor telve vagy szeretettel és a szeretet sokaknak, nem csak egy valakinek tud megbocsátani, és a szeretet nemcsak egy, hanem sok vétket elfedez!

A szeretet pedig a Szent Lélek gyümölcse és akkor neked gyümölcsöző életed van! Aki nem tud megbocsátani a megtérőnek, abban nincsen szeretet és a lelki-élete gyümölcstelen. Ha nem tudsz megbocsátani, akkor tulajdonképpen a bűnnek élsz, mert a meg nem bocsátot bűn köt (A Miatyánk szerint). Az ellened vétkező magához láncol és nem vagy szabad.

Lehet más módszert is használni. Lehet az igazság képében fellépni, vádolni és elítélni, de ez nem mossa le a bűnfoltot. Lehet az időre bízni, de az idő nem kisebbíti a vétket, mint ahogy nem kisebbedik a hajó, amely távolodik a látóhatáron, csak mi látjuk kisebbnek, de az ugyanolyan nagy, ha messze eltávolodott is.

Ha megbántotak testvéreid, atyádfiai vagy mások, próbáld ki ezt a jó módszert: Bocsáss meg és megszabadulsz! Közösségbe kerülsz a vétkezővel és "Jézus vére megtisztít minden bűntől." (I. János 1:7.)

És ha kipróbáltad, csak akkor add tovább ezt a tapasztalatot, mert csak akkor jó és eredményes!

Nagyajtai Eszter

Ha csak annyi, mit javadra írnak,
Két ember szavát, hogy jóra bírtad.
Szívük haragja egymástól pihen —
Haragból lett baráti érzelem.
Megérte, hogy földre tedd a lábad,
Rajtad át a menny illata árad."

St. E.

SIK SÁNDOR:

Dáliák

A hegyekről most kúszik le a reggel
Megfürdet mindent mámoros....
/színekkel.

A ház körül öklömnyi dáliák,
Rózsás — vidámak, mélabús — lilák.

Az anvelopszisz fürtjei közül
A méhe-nép az életnek örül.

Üldögélvén a vadszőlős verandán,
Némán tünődöm életem kalandján.

Örülni én is jól tudok nagyon,
Hetvenkét éve, hogy el nem hagyom.

De Isten tudja, ez a mostani
Öreges öröm csak más valami.

Búsnak érzem a méhe-muzsikát
S emberszívnek a lila dáliát.

Most, ami édes, szép is, szomorú is,
Könnyes az öröm, mosolyog a bú is.

Miért a bú? És honnan ez az árnyék?
Nincs már a földön semmi amit
Ivárnék?
Tudom, hogy minden óra szép
Iajándék.

Szívvel fogadni, amit Isten rád hoz,
Megtérni szépen apákhoz, anyákhoz,

Ahol talán még azt is fellelem,
Amit félbe sem hagytam idelenn,
Nem ez a gond, nem ez a félelem.

Hanem itthagyni apátlanul őket,
Kikkel a lelkem Isten egybeszőtte,

Hogy búra váljék bennünk a Világ,
Mint bennetek, szomorú dáliák.

Vagy ők menjenek — Isten ments!
/— előre
S nekem legyen a világ puszta, dőre,

Mint vihar után derékon törött
Dália-szárak az épek között...

Ki merne kérni? kérni melyiket?
Melyik a jobb? Melyik a nehezebb?

Lehajtott fejjel, mint a dáliák,
Hadd mondom el az egyetlen imát.

Elmondom egyszer, aztán hallgatok:
"Legyen meg a Te szent akaratod!"

"Amiért meg is ragadott engem . . . !"

(Fil. 3:12/c.)

Kedves testvérek! Vannak Istennek különös munkái és különös elhívásai, de különösen különös áldásai is az emberen. Ezekről így nyilatkozott az Úr Jézus a Ján. 9:3 versben:

Ezek azért vannak, "hogy nyilvánvalókká legyenek Isten dolgai!"

"Nem mondom, hogy már elértem vagy hogy már tökéletes volnék," — mondja elébb Pál apostol, de "igyekszem". Nem arra nézek, ami vagyok, hanem ami és Aki előttem van: az Úr Jézus Krisztusra! Mert Benne erő van és ez erő átáramlik belém és forrássá tesz engemet is.

Vannak emberek, akik abban fáradnak el, és arra igyekeznek, hogy a bűneik ki ne tudódjanak és őket abból, ahol vannak, abból a pozicióból — akár gyülekezeti, akár másfajta legyen —, a kiszivárgott bűneik miatt ki ne mozdíthassák. Ezeket az embereket a bűnre való vigyázásukkal az ördög tartja gúzsban. Milyen áldás lenne az ilyenek számára, ha azt elmondhatnánk, amit Pál, hogy "Megragadott engem az Úr Jézus Krisztus!" De ők nem akarják és nem ezen "igyekeznek".

A keresztyénségnek mint összességnek, mindig nagy erőssége volt kezdettől fogva az Úr Jézus visszavárása. Ezen az sem változtat, hogy ma már ez a várás 2000 éves. Azt látjuk, és annak vagyunk a tanui, hogy ma ennek a beteljesítésre váró ígéretnek, sokkal inkább a közelségét látjuk, mint valaha. Mikor majd egészen valóságos lesz, hogy Isten népe elragadtatik erről a földről, azok akik a bűneik takargatásával voltak elfoglalva, vajon nem fogják-e megátkozni a napot, amelyen születtek?

Egy hivő apának egyetlen leánygyermeke egy vasárnap azzal állt az apja elé, hogy a faluban minden lánynak szabad a bálba menni, csak neki nem.

— Édes lányom — mondta az apa — én sohasem mondtam neked, hogy ne menj a bálba és ne táncolj. Minden szabad neked! De gondoltál-e már arra, hogyha ez éjjel eljön az Úr Jézus és téged nem talál itthon, hanem a bálteremben, vajon ezt te hogy tudod belekalkulálni a táncszeretetedbe? De ha nálad még ez sem számít, akkor nekem nincs több mondanivalóm.

A lány egy pillanatra megállt és ezt mondta:

— Apám, lemondtam a bálról! Ilyen árat mégsem akarok egy máramoros éjszakáért fizetni.

Kedves testvérek! Nem beteges fanatizmus, sem nem egy beteges fantázia terméke az Úr Jézus Krisztus visszavárása. Nem egy szent vágy, egy szent sóvárgás ez! "Megragad engem az Úr Jézus Krisztus". Így lesznek tényekké és így válnak tettekké Isten ígéretei bennem és benned, aki hagyod, hogy téged is ragadjon meg az Úr Jézus Krisztus!

Én hiszem, hogy Isten azért adta a Váltságot és a Megváltás valóságát Krisztusban, hogy szívünk elrejtett zúgát is bocsássuk Neki rendelkezésére, mert így lesz a Váltság műve bennem és benned tökéletes. És "Ezért is megragadott engem az Úr Jézus Krisztus"!

Nekem szükségem volt a Váltságra! Neked is és Pál apostolnak is, mindenkinek, aki elébb mindent "kárnak és szemétnek" ítélt önmagában. Ez az ára annak, hogy Isten előkészítsen engem az Ő jelenlétében való életre, miután megragadott engem Krisztus.

De még mindig nincs vége. Vannak életek, akikért Isten felelőssé fog tenni bennünket! Van családod? Rokonaid? Baráti köröd? Valahol Isten vár reád, mert ezért is megragadott téged! Lehet, hogy az ujjad hegyéig ágaskodik benned minden. A tested ellene feszül, de a szellemed nem tudja megnem hallottá tenni Isten üzenetét benned. Így hát szembeszáll a tested legapróbb porcikájával is Isten kijelentése megvalósításáért.

K. T. Isten nem fogja folyton az Ő parancsát a fülünkbe dörögni, de a Szent Szellem, aki előttünk jár, tudtunkra adja Isten terveit. A 37. Zs. 34. versben ezt üzeni nekünk: "Várjad az Urat, őrízd meg az Ő útját és felmagasztal téged"! Fogadd el testvérem, mert Isten kijelentésében szabadító erő van és neked erre van szükséged! Ámen!

Testvéretek az Úrban:

Tóth Sándor

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published semi-monthly

OFFICE OF PUBLICATION
Hungarian Baptist Union of America
2844 East 130th St., Cleveland, O. 4412

Editor — Szerkesztő:
Rev. ANTON MOLNÁR
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park, Mich. 48146

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio.

Subscription fee: $3.00 per year

Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:
Mr. John Szász
1619 Edward Avenue N. E.
Canton, Ohio 44705

Printed by
CLASSIC PRINTING CORPORATION
9029 Lorain Ave., Cleveland, O., 44102

AKI KÉSZSÉGESEN SEGÍT . . .

Aki készségesen segít mások
keresztjének hordozásában,
Az a legkiválóbb tanítvány
A szeretet iskolájában.

Tettel éli az Ige szellemét,
Mert tett nélkül nincs abban élet
Zengő érc, pengő cimbalom.
Testi ember bármit beszélhet.

Ige — tett nélkül semmivé széled.

Hornik György

MEGHALLGATOTT IMÁDSÁGOK

"Mert nem gyönyörködöm a meghaló halálában ezt mondja az Úr Isten: Térjetek meg azért és éljetek! *(Ezékiel 18:32.)*

Mint fiatal hivő leány, nem csináltam nagy gondot a férjhezmenetelem ügyéből, annak ellenére, hogy többen mondták, nem fogok tudni férjhez menni, mert hivő vagyok. Azt feleltem: az nem az én gondom, az az Istené, mert Ő még a tengeren túlról is tud nekem férjet adni. Az Úr ezt a bizalmamat meg is jutalmazta, mert sokak meglepetésére hamar férjhez mentem.

Az evangélizáláson találkoztam először leendő férjemmel, mint fiatal igehirdetővel, aki ezután a találkozás után egy évig imádkozott értem, mert tudta, hogy én leszek a felesége, pedig erre emberileg a körülmények kevés reményt adtak. A második találkozásom vele már szüleim és testvéreim körében történt egy év után, de szándékát csak a körzeti prédikátor testvérrel közölte, aki levélben intézte el a megkérést. Így a harmadik találkozásunk alkalmával már a menyasszonya voltam.

Már két kisleányunk volt, amikor azt gondoltam, hogy szolgálattevő férjem mellett nekem is kellene valami látható munkát kezdenem a szórványos kis gyülekezetek asszonyai között. Gyűjtöttem is össze egy kevéske pénzt azzal a gondolattal, hogy ezzel már lehet valamit kezdeni. Imában kértem az Úrtól vezetést a kezdéshez. Meglepett az Úr válasza. Pár nap múlva olyan nagyméretű szívrohamot kaptam, hogy az orvos, a férjem, az egész környezetem lemondott életem további lehetőségéről.

Éreztem, hogy mélységek fölött lebegek egyetlen hajszálon s minden pillanatban a lezuhanás veszélye bekövetkezhet és ha lezuhanok, nincs megállás, megpihenés egy pillanatra sem. Sehol egy szilárd talaj, egy mozdíthatatlan pont sem ezen, sem a másik parton, melyben megkapaszkodhattam volna. Az egész addigi keresztyénségem m i n d e n jóságával együtt értéktelen romhalmazzá lett. Tudtam, hogy igazság szerint csak a kárhozatot érdemlem. "És ömlött az eső és eljött az árvíz és fújtak a szelek és beleütköztek abba a házba és összeomlott és nagy lett annak romlása." *(Máté 7:27.)* Szívemben irgalomért esedeztem és hittem, hogy Istennek van lehetősége az élet utolsó pillanataiban is kegyelmet gyakorolni. Nyugalom szállt a szívembe és férjemmel együtt vártuk a halál megérkezését. Azonban Isten irgalma másként rendelkezett. Új élet hajnala virradt rám, miután két álmatlan éjszaka után két óra hosszat aludtam. Élek még? — kérdeztem húgomtól, ki két kis leánykám gondozásával volt elfoglalva.

Isten könyörületének az átélése kibeszélhetetlen élménnyé lett bennem. Tudtam, hogy Isten Új lapot kezdett az életemben az Ő Szent Fia érdeméért.

Pár hét alatt megerősödtem. Lelkemben nagy éhség támadt az Úr megismerésére. Vágyódtam mind többet és többet tudni felőle, Aki a tökéletes szeretet.

Pár hónap múlva megtapasztalhattam azt is, hogy "az Úr nem hagyja éhezni az igaznak lelkét. *(Péld. 10:3.)*

Elmondtam egy hivő asszonynak, hogy mennyire szeretném, ha valaki bővebben kifejtené előttem is az üdvösség útját, mire ő azonnal tanácsolta, hogy ismer egy hivő férfit, Ungár tv.-t Budapesten, hívjuk el őt, mert csoda dolgokat tud beszélni a Bibliáról. Két akadályt kellett hit által leküzdeni. Először azt, honnan veszünk utiköltséget, másodszor, ki legyen az, aki levelet ír és meghívja. Nevezett asszony, testvérem, az első akadályt majdnem átugrotta, mikor fölajánlotta, hogy az utiköltség felét ő fizeti. A második akadályt nekem kellett áthidalnom.

Kértem az Urat, mutassa meg, mit tegyek. Két eshetőségem volt: Ha megmondom férjemnek, ő az egészet értelmetlen felesleges kiadásnak, vagy szükségtelen tolakodásnak minősíti, így ehhez nem volt bátorságom. A másodikat választottam, bár ez sem volt egészen egyenes dolog. A férjem nevében meghívó levelet írtam. Harmadnapra meg is jött a válasz, azzal a megjegyzéssel, hogy tíz év óta imádkozik két testvérrel, akik abból a faluból valók voltak, hogy az Úr nyissa meg az utat az Ő számára az evangélium hirdetésére olyan módon, hogy valaki hívja meg őt. Most tehát boldog örömmel és azonnal jönni fog.

MENNYEI NAPFÉNY

Ma reggeli Igém ez volt: "E világon nyomorúságtok lészen, de *bízzatok*, én meggyőztem a világot! *(János 16:33.)* Ahogy olvastam, rámragyogott az Úr dicsősége, és betöltött egy olyan nagy öröm, amelyet csak a Szent Lélek tud adni egy gyarló, kicsiny emberi szívnek, amely túláradó, amely mindent betöltő! Rám ragyogott a mennyei napfény, minden melegségével és éreztem, hogy maga az Úr mondta nekem: Bízzatok, én meggyőztem a világot! Én győző vagyok ma is, ebben a különös, felfordult húszadik században is, amikor a sátán úgy tombol, mint még sohasem, amikor az ijesztő háborús és bűnözési hírek rettegésben tartanak mindenkit, amikor az emberek elhalnak a félelem miatt, azoktól, amelyek bekövetkeznek!

Ahogy Krisztus visszajövetelének ideje közeleg, úgy erősödik a sötétség fejedelmének nyomása is erre a földre. Sundar Sing életrajzában olvasható, hogy neki az Úr nagyon sokat megmutatott a sokak által teljesen elzárt szellemvilágból és annak titkaiból. Egyszer is, amikor több napon keresztül böjtölve elvonult az erdők sűrűjébe, hogy ott az Úrral együtt legyen, az Úr felfedett előtte egy különös dolgot. Látta, hogy a sötét erdők időnként borzalmas elemi csapásokat zúdítanak a földre, oda, ahol nincs hivők közössége, ahol egy kis rést találnak. Ott azonban, ahol erős ima csoport van, ahol az ima légkör veszi át az uralmat, ott nekik nincs hatalmuk! Azok védve vannak. Sokszor azt mondják, hogy az Úr

(Folytatás a 7. oldalon)

MENNYEI NAPFÉNY

(Folytatás a 6. oldalról)

bünteti egyes nagy városok gonoszságát, pedig nem, a gonoszerők működnek azért, mert nincsenek jók, nincsenek szent életű, buzgó, imádkozó hivők azon a területen és az ördögöknek szabad területük van. Jézus azt mondja; nektek, akik igazán az enyéim vagytok, nincs semmi okotok félni, bízzatok! Titeket nem tud senki legyőzni, ti bántalom nélkül kerültök ki minden ördögi mesterkedésből! Veletek vagyok, amint a három zsidó ifjúval is a tüzes kemencében. Dánielnek elküldtem őrző angyalomat az oroszlánok vermébe, Pétert is angyali küldöttek szabadították ki a börtönből.

Nemrégen hallottam egy kis történetet. Egyik országban egy igazi keresztyént bevittek egy elmekórházba bosszúból, mert nem bírták elviselni, hogy bátran megvallotta Krisztust és nem hódolt be nekik. Betették egy nagyon súlyos, dühöngő őrült cellájába, akit dupla rács között őríztek, mert annyira veszélyes, robusztus, nagy ember volt. Leült és teljesen az Úrnak ajánlotta magát, most is szokása szerint néhány szóban hangosan imádkozott.

Az ápolók, az orvosok kiváncsian körülállták, izgalmasan várva, hogy most mi lesz. A rettenetes, mindenki által félelmetesnek tartott ember felállt és hadonászva feléje indult. Mikor már egészen közel került hozzá s karját ütésre emelve, egy hatalmas kéz jelent meg és oly erővel ütötte a falhoz, hogy azonnal szörnyethalt! Az ápolókat és mindenkit, aki ezt látta reszketés fogta el, félelem szállt rájuk, mint Belsazár lakomáján, amikor a titkos kéz megjelent és a falra írt.

Tudták, hogy kinek a keze volt ez a mindennél erősebb, hatalmasabb kéz. Annak, Akit ők gúnyolnak, akinek szolgáját tönkre akarták tenni, de akivel nem bírtak, és nem fognak bírni sohasem.

"E világon nyomorúságtok lészen, de *bízzatok*, én meggyőztem e világot.!"

Az ima-légkör körülvesz-e minden nap testvérem, mint egy védelmező felhő, az Ő áldott közelségét élvezed-e Valóban az Övé vagy-e? Rád ragyog-e minden nap a mennyei napfény?

Boldogok, akik elmondhatják:

"Minket pedig a bizonyságoknak fellege vesz körül . . ." Az Ő őrző szeretetéről és védelméről!

Somogyi Gáborné

SOMOGYI GÁBORNÉ VERSEI:

Gondolatok Édesanyámról

Írni? . . . Nekem ez könnyű feladat,
Tele az oldalam egy perc alatt.
Most Róla irok halkan, csendesen,
Szívemben semmi rút zaj ne legyen.

Rágondolok . . . és évek sora száll,
Repülök velük, akár a madár.
Évek elszálltak, suhan az idő,
De a lelkemben mind nagyobbra nő

Felé a hála és a szeretet,
S mind többször hullat fájó könnyeket
Szemem, mert látta, látta, jól tudom,
Hogy mennyit küzdött életharcokon.

Ő volt szívünknek drága melege
és most is az —, bár éltünk rút szele
utunkat most is hóval söpri át,
és nem látjuk a Hajnal-csillagát,
de ha ránézünk, rátekint szemünk,
oszlik a gond és felmelegedünk.

Anyánk! Te éjben sugárzó világ!
Ó, ha nem volnál, de elbotlanánk!
Ó, ha nem volnál, megfagyna szívünk,
Üres lenne a lelkünk, életünk!
Ó, ha nem volnál —, bús kisértetnek
Járnánk sírva temetőkerteket.

Te összetartó aranyfoglalat,
Hadd éljünk lelked melege alatt!
Ragyogj felénk te égből jött sugár,
Fáradt szívünk a Te fényedre vár.

Melódiák

Soha nem hallott új melódiáknak
Zsongása zeng ma a szívem körül,
Újjongó, boldog, forró érzelemmel
Lelkem ma újból örül, és örül.

Egy kedves arc, szelíd szemeknek párja
Ma rám tekint és visszanézek én.
Ó, nincs nálam senki boldogabb ma
E széles, kerek nagy nagy földtekén.

Anyám szeme ragyogott fel előttem,
Hozta a lelki televizió.
Szíveknek, akik hőn szeretik egymást
A távolság el tűnik, illanó.

Távolság csak e gyarló, földi testnek,
Az anyagnak van, ó, de hosszú út,
De a lelkünk egy perc alatt befútja,
S győzelmesen, gyorsan a célba fut.

Anyám szeme, mennyei, égi fény Te,
Jöjj el hozzám, ragyogd szívem tele,
Egyetlen igazi kincs e kopár földön,
Ragyogj felém Anyám csillag szeme!

Mert maga az Atya szeret titeket, mivelhogy ti szerettetek engemet és elhittétek, hogy én az Istentől jöttem ki

Konvenciónk jeligéje "A Nagy Evangélium" volt. Akik résztvettünk ezen a konvención, éreztük, hogy köztünk van az Evangélium Szerzője is, és vezet, tanít bennünket. Sokan néztek borúlátó szemmel ez elé a konvenció elé, már azért is, mivel a gyülekezet még egyszer sem fogadta el a konvenciót. De mivel jó összeköttetésben van az Evangélium Szerzőjével, láthatta azt, hogy minden fáradságot megért az a lelki áldás, amelyben részesített bennünket az Úr.

Kun Gyula lelkipásztor új ember Szövetségünkben. Sokan nem is ismerték, de most megismertette magát tapintatos, keresztyénies munkájában. Ügyesen vezetett mindent a mögötte álló diakónusok és gyülekezet tagjaival együtt. Szinte érezni lehetett, hogy szem előtt tartják Pál apostol ezen parancsát: "Mindenek szép és jó rendben legyenek ti köztetek!" Így is volt! Jó vendégfogadók voltak, teljes értelemben. Minden dicséret érje őket, Atyánknak pedig örök hála, amiért még mindig gondoskodik arról, hogy hivő prédikátorral ajándékozza meg gyermekeit.

Mi imádkozunk érted Kun testvér és kérjük az Urat, hogy megállhasd helyed keresztyéniesen és hogy nevelhesd a reád bízott kis sereget az Úr félelmében és emberbaráti szeretetben és sokszor fogadhasd még a konvenciót! És most már légy áldás!

A torontói konvenció alkalmával tartotta meg a diakónus szövetségünk tizenkilencedik gyűlését. Megalakulásunk óta mindig jót akartunk és tettünk is. Azt írhatom, hogy minden konvención vállaltunk valami szerepet. Már a második konvenciónk alkalmával olyan dolgot vittünk véghez, melynek gyümölcse egy virágzó gyümölcse Buenos Airaesben (Argentina). Vannak, akik még ma is adományt küldenek a külmissziói alapra.

A torontói gyűlésünkön ismét egy nagy határozat elé kerültünk. Ilyenkor alkalmat szoktunk adni minden diakónusnak arra, hogy tegyen jelentést gyülekezete életéről és munkájáról. Volt köztünk egy testvér, akit talán csak kevesen ismernek közülünk. Úgy állt köztünk, mint az a bizonyos macedóniai férfi Pál apostol előtt és ennek szavait idézve kért, hogy legyünk segítségükre.

Ősy János volt ez a testvér Montreálból, ahol hetvenezer magyar él, de nincs megfelelő templom, sem gyülekezet, ahol ezek lelki eledelt kaphatnának. A három hivő család olyan messze lakik egymástól ebben a négymilliós városban, hogy nem tudnak összejönni. Ezek a testvérek segítséget kérnek, hogy valamiképpen megindulhasson ott is az Úr munkája. Prédikátor testvérek próbáltak segítségért folyamodni az angolokhoz, de neki kis megvannak a maguk problémáik.

Drága testvéreim! Krisztus vizén megváltott hivő testvérek! A diakónus gyűlés meghallgatta és elfogadta ezt a testvéri kérést. De mi magunk nem sokat tehetünk, annak ellenére, hogy ott azonnal kaptunk 100 dollár ígéretet (egy csepp víz a tengerben) Cserepka János testvértől, aki maga is misszionárius és szabadságon van és ezért lehetett köztünk. Én hiszem, hogy élnek még sokan azok közül, akik annakidején felfigyeltek az argentinai misszióra és támogatták azt.

Most azzal a kérelemmel jövünk minden egyes testvérhez és testvérnőhöz, hogy tegyük meg a legjobbat. Akkor az özvegyasszonyok voltak az elsők az adakozásban. Legyenek most is, vegyük fel a montreáli külmisszió segítségét és hozzunk meg minden áldozatot, mint olyanok, akiket érdekel mások megmentése.

Keresünk ezer hivőt, akik hajlandók az Úrért és az Ő munkájáért havonta egy dollárt adni erre a célra. Annyira jelentéktelen ez az összeg, hogy egy százalékát sem jelenti fizetésünknek, vagy nyugdíj járulékunknak.

Mennyei Atyánk próbára akar tenni bennünket, hogy meglássa, mennyire vagyunk hűségesek hozzá és munkájához. Ki lesz az első?

Ezelőtt tizenkilenc esztendővel, egy clevelandi özvegy testvérnő volt és azt írta nekem: Szász testvér, siessetek, mert a hetvenkilencedik évemet betöltöttem és nem tudom, hogy milyen közel vagy távol van a hazahívásom és nem akarok kimaradni az ezer hivő közül. Tehát siessünk, akik már túl vagyunk a hetvenen, hogy ki ne maradjunk az ezer közül.

Testvérem vagy testvérnőm! Szereted-e Megváltódat úgy mint régen? Ha igen, siess és te légy az első. Amilyen gyorsak leszünk a pénz beküldésében, olyan hamar kezdődik a munka Montreálban. A cím:

Mr. John Szász,
1619 Edward Avenue N.E.
CANTON, Ohio 44705.

Áldott legyen a Jó Isten, akinek nevében küldöm ezt a kérést!

Szász János

A legdrágábbról

A legdrágábbról akarok most írni,
Ki emberek közt legdrágább lehet,
A legdrágábbról, aki most közöttünk
Olyan, mint az igazi Szeretet.

Olyan Ő, mint a megtestesült jóság,
Ki önmagának semmit nem tart vissza,
De egész életét, szívét elosztogatja.

Somogyi Gáborné